

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516200556
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8516200556.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36613843, Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej A. H., nar. X.X.XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, J. Q., naposledy bytom P. XXX, okres J. Q., v súčasnosti na neznámom mieste v zahraničí, zastúpenej opatrovníkom pre toto konania, Mgr. Michalom Dlugolinským, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Stará Ľubovňa, o zaplatenie 570,19 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 180,01 eur a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 180,01 eur za obdobie od 26.2.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 17.2.2016 domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 570,19 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne: zo sumy 264,- eur od 17.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 126,18 eur od 26.1.2013 do zaplatenia a zo sumy 180,01 eur od 26.2.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodnil tým, že pohľadávka mu bola postúpená spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014, ktorá spoločnosť dňa 14.12.2012 so žalovanou uzavrela zmluvu č. 105888529Z112 (ďalej tiež iba „Zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb, pričom žalovaná nezaplatila vyúčtované sumy podľa príslušných faktúr. Podaním doručeným súdu dňa 30.3.2016 žiadal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu o rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania.

Žalovanej sa na adresu uvedenú žalobcom v podanej žalobe nepodarilo doručiť písomnosti týkajúce sa tohto konania, ako ani na adresu jej evidovaného trvalého pobytu (zásielky sa vrátili ako neprevzaté v odbernej lehote). Prešetrovaním jej pobytu v súvislosti s opätovným doručovaním bolo následne súdu zo strany mestskej polície mesta Stará Ľubovňa oznámené, že podľa vyjadrenia jej matky, zdržiava sa žalovaná v Anglicku (bez uvedenia konkrétnej adresy). Matka žalovanej výzvu súdu či súhlasí s tým, aby bola ustanovená žalovanej za opatrovníka v tomto konaní neprevzala. Na základe týchto skutočností súd žalovanej ustanovil podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka pre toto konanie v osobe Mgr. Michala Dlugolinského, vyššieho súdneho úradníka tunajšieho súdu.

Opatrovník žalovanej podaním zo dňa 9.6.2016 oznámil, že súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania, požiadal aby súd uplatnený nárok preskúmal s poukazom na právnu úpravu ochrany práv spotrebiteľa a tiež z pohľadu prípadného uplatňovania neprijateľných zmluvných podmienok.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom na to, že v predmetnej právnej veci ide o drobný spor, súd s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 115a ods. 2 O.s.p. (i vzhľadom na vyššie uvedené vyjadrenie žalobcu učené prostredníctvom jeho právneho zástupcu, ako aj vyjadrenie opatrovníka žalovanej) vec rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.6.2016, pričom oznámenie o čase a mieste jeho vyhlásenia bolo zverejnené a oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 13.6.2016.

Súd sa oboznámil s obsahom: podanej žaloby, Zmluvy, identifikačných údajov účastníka, dodatku k Zmluve uzavretého 14.12.2012, k žalobe pripojených všeobecných podmienok na poskytovanie verejnej telefónnej služby, k žalobe pripojeného cenníka - Cenník pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s. Cenník pre poskytovanie služieb prostredníctvom pevnej siete časť Cenník pre hlasové služby, faktúry variabilný symbol (ďalej iba „VS“) 7300235555 vrátane prehľadu poplatkov a prevádzky a podrobného mesačného výpisu k uvedenej faktúre, faktúry VS 7301248100 vrátane prehľadu poplatkov a prevádzky a podrobného mesačného výpisu k uvedenej faktúre, zmluvy o postúpení pohľadávok z 20.11.2014 a jej príloh (teda rozpisov postupovaných pohľadávok voči žalovanej), pokusu o zmier z 19.8.2015, informatívneho výpisu žalobcu z obchodného registra, informatívneho výpisu právneho zástupcu žalobcu z obchodného registra, odpovedí na lustráciu osoby žalovanej v Registri obyvateľov (tzv. REGOB), podania žalobcu z 23.3.2016 doručeného súdu 30.3.2016, správy obce P. z 11.4.2016, správy mestskej polície mesta Stará Ľubovňa (úradného záznamu) z 11.5.2016, vyjadrenia opatrovníka žalovanej k podanej žalobe z 9.6.2016, ostatného spisového materiálu, a zistil tento stav:

Právny predchodca žalobcu, Slovak Telekom, a.s., uzavrel so žalovanou ako „nepodnikateľom“ dňa 14.12.2012 zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 105888529Z112 (Zmluva) a v uvedený deň i dodatok k nej, na základe ktorých sa zaviazal poskytovať žalovanej telekomunikačné služby (verejnú telefónnu službu GSM/UMTS) v programe služieb Program NAJ 200 (kde aktivované boli dátové služby - neobmedzený internet v mobile, povolenie medzinárodných hovorov, notifikačné SMS správy o vystavení i o úhrade faktúry, MMS, kontrola dát, CLIP), pričom bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov a žalovaná sa zaviazala riadne a včas platiť cenu za zriadenie a poskytovanie jeho služieb podľa zvoleného programu služieb (bod 1. písm. b/ dodatku). Záväzky žalovanej boli ďalej bližšie vymedzené v bodoch 2. a 3. dodatku.

Cenu poskytovaných služieb právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej faktúrami VS 1900502841 splatnou 16.1.2013 v sume 264,- eur, VS 7300235555 splatnou 25.1.2013 v sume 126,18 eur a VS 7301248100 splatnou 25.2.2013 v sume 180,01 eur. Uvedené sumy žalovaná doposiaľ nezaplatila, pričom zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uvedené pohľadávky spolu s ich príslušenstvom a všetkými právami s nimi spojenými postúpila žalobcovi.

Uzavretá Zmluva je zmluvou spotrebiteľskou vzhľadom na jej obsah a najmä povahu zmluvných strán (§ 52 ods. 1 OZ v znení platnom a účinnom v čase jej uzavretia).

Žaloba bola podaná súdu dňa 17.2.2016, teda časť ňou uplatnených pohľadávok bola už v čase jej podania premlčaná.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), elektronická komunikačná služba (ďalej len „služba“) je služba obvykle poskytovaná za odplatu, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov v sieťach, vrátane telekomunikačných služieb a prenosových služieb v sieťach používaných na rozhlasové a televízne vysielanie. Služba nie je poskytovaním obsahu ani zabezpečenie alebo vykonávanie redakčného dohľadu nad obsahom prenášaným pomocou sietí a služieb a nezahŕňa služby informačnej spoločnosti, ktoré nespočívajú úplne alebo prevažne v prenose signálov v sieťach.

Podľa § 5 ods. 4 zákona č. 351/2011 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), účastník je koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 OZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 31.1.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 154 ods.1 O.s.p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 101 ods.1 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaduje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Súd na základe predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že podaná žaloba je iba čiastočne dôvodná.

V danom prípade išlo o tzv. drobný spor, preto súd nenariadil vo veci pojednávanie (§ 115a ods. 2 O.s.p.), teda pri rozhodovaní vychádzal len z predložených listinných dôkazov (viď k tomu § 115a ods. 1 O.s.p.). Osobitne súd poukazuje na to, že ani po tom, ako bolo žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu doručené uznesenie č.k. 1C/15/2016 - 81 zo dňa 11.3.2016, kde bol žalobca okrem iného riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., žalobca nepredložil faktúru VS 1900502841 splatnú 16.1.2013, pričom má súd za to, že neexistujú na strane žalobcu podmienky, pre ktoré by nemohol tento dôkaz predložiť bez svojej viny (§ 205a ods. 1 písm. d/ O.s.p.), a to už aj s poukazom na ustanovenie § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase postúpenia pohľadávky, v zmysle ktorého poslednej vety pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka. Navyše kompletizácia dôkazov je nepochybne súčasťou odbornej prípravy účastníka pred začatím sporu, osobitne pokiaľ je preukázateľne právne zastúpený odborne spôsobilou osobou tak, ako v tomto prípade. V tomto prípade však už vzhľadom na v žalobe uvádzanú splatnosť danej faktúry, ako aj uvedenú vo vzťahu k popisu príslušnej pohľadávky ňou vyúčtovanej v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok (konkrétne č.l. 67 spisu) a čas podania samotnej žaloby, by podľa súdu ani jej predloženie nič nezmenilo na nižšie uvedenom závere o nutnosti zamietnutia žaloby v tejto časti (teda v časti nárokov uplatnených s poukazom na faktúru VS 1900502841).

Žaloba bola podaná súdu až dňa 17.2.2016. V zmysle žaloby sa požadovalo zaplatenie sumy 264,- eur s poukazom na jej vyúčtovanie faktúrou VS 1900502841 splatnou 16.1.2013, ako aj sumy podľa predloženej faktúry VS 7300235555 splatnej 25.1.2013. Obe tieto pohľadávky boli už v čase podania žaloby premlčané. V danom prípade je predložená Zmluva zmluvou spotrebiteľskou (právny predchodca žalobcu pri jej uzatváraní a plnení konal preukázateľne v rámci svojej podnikateľskej činnosti, žalovaná ju však uzatvárala ako „nepodnikateľ“, teda pri jej uzatváraní a plnení nekonala v rámci nejakej svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) a teda práva z tejto Zmluvy sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote (§ 54 ods. 2 OZ v spojení s § 100 ods. 1, ods. 2 veta prvá, § 101 OZ), na ktorej plynutie nemá vplyv zmena v osobe veriteľa (§ 111 OZ). Keďže žalovaná nezaplatila sumu vyúčtovanú jej faktúrou VS 1900502841 vo výške 264,- eur najneskôr v deň jej splatnosti, t.j. 16.1.2013, dostala sa už dňom nasledujúcim (17.1.2013) s jej zaplatením do omeškania a teda už dňa 17.1.2013 bolo možné právo na zaplatenie uvedenej sumy uplatniť na súde. Dňom 17.1.2013 začala zároveň plynúť premlčacia doba vo vzťahu k zaplateniu tejto sumy 264,- eur, ktorá uplynula dňom 17.1.2016, pričom žaloba bola súdu podaná až dňa 17.2.2016, teda až po uplynutí danej trojročnej premlčacej doby, na čom nič nemení ani datovanie žaloby dňom 11.2.2016, nakoľko pre úspešné uplatnenie práva je potrebné, aby v premlčacej dobe (nakoľko ide o lehotu hmotnoprávnu) bola žaloba už podaná súdu, resp. riadne doručená súdu, k čomu tu došlo až 17.2.2016. Obdobne čo sa týka požadovanej sumy 126,18 eur vyúčtovanej žalovanej faktúrou VS 7300235555 splatnou dňa 25.1.2013 žalovaná ju ani v deň jej splatnosti nezaplatila a teda nasledujúcim dňom, 26.1.2013, sa dostala s jej úhradou do omeškania a týmto dňom zároveň začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba vo vzťahu k danej pohľadávke, nakoľko už 26.1.2013 bolo možné právo na zaplatenie uvedenej sumy 126,18 eur uplatniť na súde. Uvedená premlčacia doba vo vzťahu k zaplateniu tejto sumy 126,18 eur uplynula dňom 26.1.2016, pričom žaloba bola súdu podaná až dňa 17.2.2016, teda až po uplynutí danej trojročnej premlčacej doby.

Z uvedených dôvodov, nakoľko tu ide o uplatňovanie peňažných plnení zo spotrebiteľskej zmluvy prihladol súd na premlčanie daných častí žalobou uplatnenej istiny ex offio podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. (podľa ktorého „Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“) napriek tomu, že samotná žalovaná (spotrebiteľ) sa premlčania uvedenej sumy nedovoľovala ani prostredníctvom svojho opatrovníka.

Súd teda žalobu v časti istiny 264,- eur a v časti istiny 126,18 eur pre premlčanie práva na ich zaplatenie, ku ktorému došlo ešte pred podaním žaloby, zamietol. Zároveň súd zamietol žalobu i v celej časti z týchto súm požadovaných úrokov z omeškania (t.j. v časti požadovaného úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 264,- eur od 17.1.2013 do zaplatenia a v časti požadovaného úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 126,18 eur od 26.1.2013 do zaplatenia), pretože priznaním práva na ich zaplatenie hoci len v tej ich časti, ktorá by v zásade ešte nebola premlčaná - § 110 ods. 3 OZ do „zaplatenia“ by v podstate bola žalovaná nútená v konečnom dôsledku zaplatiť i samotnú premlčanú istinu, nakoľko by sa inak povinnosti zaplatenia uvedených úrokov z omeškania nemohla nijako zbaviť.

Čo sa týka žalobou požadovanej sumy 180,01 eur, ktorá bola právnym predchodcom žalobcu vyúčtovaná žalovanej faktúrou VS 7301248100 zo dňa 8.2.2013 splatnou 25.2.2013 išlo s poukazom na obsah uvedenej faktúry, osobitne popis jednotlivých položiek v nej obsiahnutom prehľade poplatkov a prevádzky a s poukazom na podrobný mesačný výpis k nej pripojený, o vyúčtovanie poplatkov za služby riadne žalovanej poskytnuté podľa Zmluvy a v nej určeného účastníckeho programu služieb (bez akýchkoľvek sporných poplatkov za úkony právneho predchodcu žalobcu bezprostredne nesúvisiace s poskytovaním samotných telekomunikačných služieb - napr. z iných obdobných konaní známe poplatky za obmedzenie služieb, prerušenie služieb a pod., ako aj bez vyúčtovávania akýchkoľvek - z iných obdobných konaní známych - „zmluvných pokút“), ktorých poskytnutie a správnosť vyúčtovania ceny za ne nebola v konaní nijako spochybnená, preto súd v tejto časti podanej žalobe vyhovel a žalovanú zaviazal na zaplatenie uvedenej sumy 180,01 eur žalobcovi, ktorému bola uvedená pohľadávka postúpená.

Súčasne súd žalovanú zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania z danej sumy, a to vo výške 8,75 % ročne (t.j. vo výške o osem percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba ECB platná v prvý deň omeškania žalovanej so zaplatením sumy 180,01 eur podľa vyššie citovaných ustanovení nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.) od 26.2.2013 (teda od prvého dňa omeškania žalovanej so zaplatením danej sumy, až do jej zaplatenia).

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V predmetnom konaní mali obaja účastníci úspech čiastočný, pričom tento bol podstatne vyšší na strane žalovanej, ktorá jednak právo na náhradu trov konania neuplatňovala (ani prostredníctvom ustanoveného opatrovníka pre toto konanie) a jednak jej podľa obsahu spisu ani preukázateľné trovy nevznikli. Preto súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden

rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.